COLLEGIUM NOBILIUM

TEATR

Maksym Gorki

Letnicy

tłumaczenie: Eugeniusz Korin

SPEKTAKL DYPLOMOWY STUDENTÓW IV ROKU WYDZIAŁU AKTORSKIEGO AKADEMII TEATRALNEJ W WARSZAWIE

PREMIERA
5 GRUDNIA 2003

OBSADA:

BASOW, adwokat, 40 lat - Przemysław **Stippa**
BARBARA, jego żona, 27 lat - Paulina **Chruściel**
KALERIA,siostra Basowa, 29 lat - Magdalena **Karel**
WŁAS, brat Barbary, 25 lat - Mateusz **Damięcki**
SUSŁOW, inżynier, 42 lata - Andrzej **Młynarczyk**
JULIA, jego żona, 30 lat - Magdalena **Różczka**
DWUKROPEK, wuj Susłowa, 55 lat - Marcin **Sitek**
DUDAKOW, lekarz, 40 lat - Andrzej **Hausner**
OLGA,jego żona, 35 lat - Katarzyna **Ankudowicz**
SZALIMOW, pisarz, 40 lat - Maciej **Wyczański**
RIUMIN, urzędnik, 32 lata - Maciej **Zakościelny**
MARIA, lekarz, 37 lat - Agata **Meilutė**
SONIA, jej córka, 18 lat - Teresa **Branna**
ZAMYSŁOW, współpracownik Basowa, 28 lat - Paweł **Koślik** (gościnnie)
ZIMIN, student, 23 lata - Jakub **Sewerynik**
PUSTOBAJKA, ochroniarz, 50 lat - Antoni **Pawlicki** (II r. WA)
KROPIŁKIN, pracownik osiedla, 17 lat - Nikodem **Kasprowicz** (gościnnie)
SASZA, służąca Basowych, 22 lata - Katarzyna Anna **Małolepsza**
REŻYSER, 33 lata - Jakub **Sewerynik**
AKTORKA, 20 lat - Katarzyna Anna **Małolepsza**
AKTOR GŁÓWNY, 30 lat - Paweł **Koślik** (gościnnie)
AKTOR, 25 lat - Jakub **Sewerynik**

reżyseria
scenografia
adaptacja tekstu
opracowanie muzyczne - Eugeniusz **Korin**

asystent reżysera - Marta **Ogrodzińska** (III r. WR)
asystent scenografa - Julia **Skrzynecka** (ASP)
Marta **Pabian**
choreografia - Anna **Iberszer**
praca nad słowem - prof. Grażyna **Matyszkiewicz**
konsultacja wokalna - Aldona **Krasucka**

Letnicy

Maksym Gorki

kierownik produkcji - Wojciech **Wielgus**
światło - Jacek **Karasiński**, Piotr **Kowalski**
dźwięk - Konrad **Miąsek**
pracownia stolarska - Tadeusz **Giller**
pracownia tapicerska - Marian **Kluczyk**
pracownia kostiumów - **Studium Techniki Teatralnej** pod kierunkiem Jolanty **Szymańskiej - Petrykowskiej** i Anny **Rackmann**
charakteryzacja - **FAM** - Szkoła Charakteryzacji i Makijażu
obsługa sceny - Paweł **Nowak**, Piotr **Nowak**

promocja
i kontakty z mediami - Anna **Lewandowska**
Anna **Mikołajczyk**
Ewa **Hevelke**
opracowanie graficzne
plakatu i programu - Tomasz **Myjak**

NAJBLIŻSZY SPEKTAKL DYPLOMOWY
WITOLD GOMBROWICZ
"IWONA - KSIĘŻNICZKA BURGUNDA"
reż. Zbigniew Zapasiewicz
premiera - luty 2004

Patronat:

MINISTER KULTURY

Szczególne podziękowania dla firmy

SONIC RECORDS

za nieodpłatne udostępnienie utworów zespołu Gotan Project z płyty "La Revancha Del Tango"

Akademia Teatralna w Warszawie, ul. Miodowa 22/24

Rezerwacja: pon.-pt. w godz. 8.00 - 15.00, tel. 635 74 13 lub 831 02 16 w.130
Kasa czynna w dni spektakli od godz. 17.00 - tel. 831 02 16 w.137

GORZKIE ŻYCIE

Burzliwe życie autora „Letników" uczyniło zeń postać skomplikowaną i niejednoznaczną. Urodzony w 1868 roku, w ubożejącej rodzinie kupieckiej, Aleksiej Maksymowicz Pieszkow miał stać się pisarzem, jakiego w Rosji dotąd nie było. Po śmierci rodziców i bankructwie dziadka Aleksiej Maksymowicz rzucił szkołę parafialną i rozpoczął tułaczkę po Rosji. Imając się różnych zajęć, poznawał świat pełen nędzy i niesprawiedliwości społecznej, a swoje doświadczenia wykorzystał w późniejszej twórczości. Borys Eichenbaum podkreśla, że autor „Matki" i „Na dnie" widział, znał i robił to, czego żaden rosyjski pisarz przed nim nie widział, nie znał i nie robił.

Pieszkow wkroczył na scenę literacką bogaty w wiedzę, zdobytą jedynie dzięki niezwykłemu samozaparciu i pasji. Podsumowując niejako swoje dotychczasowe życie przybrał pseudonim Gorki (gorzki). Jego debiutanckie opowiadanie „Mokar Czudr" opublikowała w 1892 roku gazeta „Kawkaz". Od tego czasu datuje się jego działalność publicystyczna oraz pisarstwo o tematyce społecznej. Bierze udział w walce rewolucyjnej, jest wielokrotnie aresztowany, staje się wkrótce emigrantem politycznym. Po amnestii, tuż przed Wielką Wojną, powrócił do Rosji, gdzie rozpoczął kampanię pacyfistyczną.

Początkowo współpracował z Leninem i jego pismem „Iskra", jednak w okresie rewolucji październikowej jego poglądy uległy zmianom - miał odwagę zarzucić Leninowi wprowadzenie terroru politycznego. Mimo gruźlicy pozostał w kraju do roku 1921, pomagał pisarzom i intelektualistom, podejmował działania mające na celu ochronę rosyjskiego dorobku kulturalnego.

Po dziesięciu latach, pobytu we Włoszech, powraca na stałe do Rosji, zastaje całkiem nową rzeczywistość i staje się jej apologetą. Sympatyzując ze Stalinem, podejmuje działania na rzecz dokształcania mas, wierząc, że zło bierze się jedynie z niewiedzy. Rozpoczyna współpracę z wieloma wydawnictwami, inicjuje powstanie kilku pism. Na jego wniosek w 1934 roku zwołano I Zjazd Pisarzy, wygłoszony0 na nim programowy referat, którego tezy stały się punktem wyjścia dla teorii tzw. realizmu socjalistycznego (Gorki nazywał go realizmem humanistycznym).

*

Do dramaturgii zwrócił się Gorki po dziesięciu latach prób pisarskich. W 1901 roku powstają „Mieszczanie"; utwór o konflikcie między pokoleniami: patriarchalnym i konserwatywnym oraz ich dziećmi, zbuntowanymi ale pozbawionymi społecznych dążeń. Za największe dzieło uznawana jest sztuka „Na dnie" (1902) o tragicznym losie zdeklasowanych, o konflikcie między gorzką prawdą a kojącym kłamstwem, ale i o potędze ludzkiego rozumu, o ludzkiej godności. W latach 1904-1905 powstaje kilka dramatów, których głównym problemem jest stosunek inteligencji do rewolucji: *Letnicy* (1904), *Dzieci słońca* (1905), *Barbarzyńcy* (1905).

Stalin obsypywał Gorkiego zaszczytami aż do śmierci pisarza w roku 1936. Legenda życia autora „Matki" i „Letników" stale kryła się za jego utworami. Dzisiejsza ocena musi być dwubiegunowa: krytycyzm wobec zainicjowanej przez niego literatury programowej nie może przesłonić niezwykłości dzieł. Ten fascynujący samouk posiadał bowiem talent literacki, którym nie mógłby się pochwalić żaden z pisarzy ślepo zapatrzonych w socrealistyczne wzorce.

Dorota Nasiorowska